

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Márie Piusovej a JUDr. Miroslava Lehotského v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. [REDAKOVANÉ], sudkyňi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] o návrhu ministra spravodlivosti na ústnom pojednávaní dňa 18. februára 2005 rozhodol

t a k t o :

Sudkyňa Okresného súdu Stará Ľubovňa JUDr. [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] sa podľa § 129 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších zmien a noviel (ďalej len „Zákon o sudcoch“)

o s l o b o d z u j e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch v znení účinnom do 31. 10. 2003, ktorého sa mala dopustiť na skutkovom základe, že

- na podklade exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č k. 3 C 441/99-55 zo dňa 6. 4. 2000, ktorým súd zaviazal odporcu [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], právne zast. JUDr. [REDAKOVANÉ] V [REDAKOVANÉ] advokátom Advokátskej kancelárie v [REDAKOVANÉ] zaplatiť navrhovateľovi zast. JUDr. [REDAKOVANÉ] právnikom, PO BOX [REDAKOVANÉ] sumu 12 486 000,- Sk istiny, sumu 70 440,- Sk z titulu nákladov na právne zastúpenie navrhovateľa na účet právneho zástupcu JUDr. [REDAKOVANÉ] a sumu 100 000,- Sk na účet Okresného súdu Stará Ľubovňa z titulu náhrady trov konania – súdneho poplatku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 5. 2000 a vykonateľnosť dňa 20. 5. 2000, na základe žiadosti o udelenie poverenia JUDr. [REDAKOVANÉ] súdneho exekútora so sídlom Exekútorského úradu [REDAKOVANÉ], ktorý požiadal 1. 10. 2001 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného Advokátskou kanceláriou JUDr. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] vo veci oprávneného [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ], zastúpeného

JUDr. [REDAKOVANÉ], advokát, Advokátska kancelária JUDr. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] proti povinnému [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] odštepny závod [REDAKOVANÉ] vydala dňa 19. 10. 2001 poverenie č. 5710 004923*, ktorým súd poveril v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. [REDAKOVANÉ], pričom z originálu poverenia založenom v spise vedenom na Okresnom súde [REDAKOVANÉ] pod č. k. 5 Er 824/01 na čísle listu 14 vyplýva, že bolo vyhotovené v prospech oprávneného [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. [REDAKOVANÉ], advokát proti povinnému [REDAKOVANÉ], odštepny závod [REDAKOVANÉ] na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť 12 486 000,- Sk a trovy predchádzajúceho konania 70 440,- Sk,

a následne na základe námietok [REDAKOVANÉ] proti exekúcii č. EX 364/2001-6 z 5. 11. 2001, predložených [REDAKOVANÉ] odštepny závod, [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] Exekútorškému úradu [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] dňa 26. 11. 2001, ktoré tento súdny exekútor predložil Okresnému súdu Stará Ľubovňa na rozhodnutie dňa 14. 12. 2001, vydala dňa 21. 1. 2003 uznesenie č. k. 5 Er 824/01-46, ktorým v exekučnej veci oprávneného [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], zast. JUDr. [REDAKOVANÉ], advokátom Advokátskej kancelárie [REDAKOVANÉ] proti povinnému [REDAKOVANÉ], odštepny závod [REDAKOVANÉ] v konaní vedenom pred súdnym exekútorom JUDr. [REDAKOVANÉ] sp. zn. EX 364/2001 o námietkach povinného proti exekúcii zo dňa 21. 11. 2001 súd rozhodol tak, že ich zamietla, z čoho vyplýva,

- že konala v zrejmom rozpore s ustanovením § 37 ods. 1, 3 a 4 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je označený v rozhodnutí ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (§ 41). Prechod povinnosti alebo práva možno preukázať len listinou vydanou alebo overenou oprávneným orgánom, ak nevyplýva priamo z právneho predpisu, ako aj ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd zistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne, keďže napriek tomu, že bol rozpor medzi žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhom na vykonanie exekúcie a zákonom, vydala poverenie a žiadosť o udelenie poverenia nezamietla, následne sa dôsledne nezaoberala opodstatnenosťou námietok povinného, tieto zamietla napriek tomu, že povinný v námietkach proti exekúcii uviedol zákonný

dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať a pre ktorý je exekúcia neprípustná a to že povinnosť na neho z exekučného titulu neprešla a teda v označenom konaní konala, je v zrejmom rozpore s ustanovením § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, podľa ktorého exekúciu súd vyhlási za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 14. apríla 2004 návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Okresného súdu Stará Ľubovňa JUDr. [REDAKOVANÉ] pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch, ktorého sa mala dopustiť konaním uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia. Z dôvodov návrhu vyplynulo, že sudkyňa konala v zrejmom rozpore s ustanovením § 37 ods. 1, 3 a 4, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, keď vydala dňa 19.10.2001 poverenie pre súdneho exekútora JUDr. [REDAKOVANÉ] vo veci sp.zn. Ex 364/2001 na základe žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu rozsudku Okresného súdu v Starej Ľubovni, sp.zn. 3C 441/99 – 55 zo dňa 6.4.2000 vo veci sp.zn. 5 Er 824/01 pre oprávneného [REDAKOVANÉ] proti povinnému [REDAKOVANÉ] hoci na tohto povinného neprešla povinnosť z exekučného titulu a tým bol podľa tvrdenia navrhovateľa rozpor skutkový a právny medzi žiadosťou a udelením poverenia na vykonanie exekúcie a návrhom na vykonanie exekúcie a zákonom; mala preto žiadosť o vydanie poverenia zamietnuť, a poverenie nevydať. Následne sa nedôsledne zaoberala opodstatnenosťou námietok povinného, keď tieto zamietla, hoci povinný uviedol zákonný dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať, a pre ktorý je exekúcia neprípustná. Vzhľadom na to, že na povinného neprešla povinnosť z exekučného titulu, mala vyhlásiť exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie mala zastaviť. Konanie sudkyne, ktoré bolo v zrejmom rozpore s ustanovením § 57 ods. 1 písm.g/ Exekučného poriadku podľa navrhovateľa naplnilo pojmové znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch, pričom toto konanie spôsobilo obzvlášť závažný následok, spočívajúci v tom, že na základe poverenia na vykonanie exekúcie súdny exekútor JUDr. [REDAKOVANÉ] vydal upovedomenie na začatie exekúcie, ktorým uložil povinnému zaplatiť pohľadávku a jej príslušenstvo a trovy exekúcie, a súčasne dňa 5.11.2001 vydal príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke a dňa 28.1.2003 príkaz na začatie exekúcie, usmernenie, ktorým prikázal [REDAKOVANÉ] pobočka [REDAKOVANÉ] – mesto vyplatiť pohľadávkové príslušenstvo oprávnenému po doručení exekučného príkazu. Dňa 3.2.2003 súdny exekútor vydal exekučný príkaz, ktorým banke prikázal odpísať pohľadávku 12 486 000,- Sk a jej príslušenstvo 1 210 444,-Sk z účtov povinného. V návrhu uviedol výklad predpisov občianskeho práva hmotného, ktorým dôvodil, že neprešlo právo

rozsudku č.k. 3 C 441/99 – 55 Okresného súdu v Starej Ľubovni na povinného [REDAKOVANÉ]. Sudkyňa svojím postupom v predmetnej exekučnej veci a rozhodnutiami, ktoré vydala a ktoré zjavne nemajú oporu v právnom poriadku, konala v zjavnom rozpore s platnými právnymi predpismi a zavinene nespĺnila ako aj porušila povinnosti sudcu, ktoré jej ukladajú príslušné ustanovenia Exekučného poriadku. Navrhovateľ poukázal aj na nesvedomitosť konania sudkyne, na mieru závažnosti ako aj na závažný následok, ktorý z jej konania nastal. Za toto konanie navrhol sudkyňa JUDr. [REDAKOVANÉ] uložiť disciplinárne opatrenie a to preloženie na iný súd, toho istého stupňa.

Sudkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že sa necíti byť vinná zo spáchania disciplinárneho previnenia ako jej je kladené za vinu. Tvrdila, že po preskúmaní návrhu na vydanie exekúcie, žiadosti o vydanie poverenia a oboznámenia sa s celým spisom 3 C 441/99, preštudovania príslušných právnych predpisov hmotného práva, nezistila rozpor medzi návrhom na vykonanie exekúcie, žiadosťou o vydanie poverenia a zákonom, preto dala pokyn na preradenie spisu z registra Nr do registra Er a vydala poverenie pre súdneho exekútora. Riadila sa pritom úvahou, že exekučné konanie sa začína len na návrh, súd je týmto návrhom viazaný. Návrh na vydanie exekúcie bol odôvodnený tak, že z exekučného titulu – právoplatného a vykonateľného rozsudku č.k. 3 C 441/99 – 55 Okresného súdu v Starej Ľubovni prešla povinnosť nahradiť škodu poškodenému – oprávnenému [REDAKOVANÉ] na žalovaného (poisteného) [REDAKOVANÉ] na [REDAKOVANÉ], podľa § 3 ods. 1 vyhlášky 423/1991 Zb. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1,3,4 Exekučného poriadku označil ako povinného [REDAKOVANÉ], pretože podľa § 3 ods. 1 citovanej vyhlášky vyplýva právo vodiča – poisteného [REDAKOVANÉ], aby poisťovňa za neho nahradila škodu a povinnosť poisťovne uhradiť túto škodu za vodiča (poisteného), z dôvodu zákonného poistenia zodpovednosti za škodu. Zo základného civilného spisu sp.zn. 3 C 441/99 zistila, že žalovaný [REDAKOVANÉ] spôsobil škodu pri dopravnej nehode, vzťahovalo sa preto na neho zákonné poistenie zodpovednosti za škodu. Prechod povinnosti nahradiť škodu za žalovaného poisťovňou podľa názoru sudkyne vyplýva priamo z právneho predpisu – § 3 ods. 1 citovanej vyhlášky. Dátum právoplatnosti rozsudku 16.5.2000 sa považuje za vznik poistnej udalosti podľa § 3 ods. 3 citovanej vyhlášky. V dôsledku poistnej udalosti povinnému [REDAKOVANÉ] vzniklo právo, aby poisťovňa za neho nahradila škodu poškodenému a tomuto právo povinného zodpovedá vznik povinnosti poisťovne túto škodu za povinného uhradiť poškodenému podľa § 9 ods. 1 citovanej vyhlášky do 15 dní po obdržaní právoplatného rozsudku. Poukázala na to, že u poškodeného išlo o trvalé následky poškodenia zdravia, ktoré boli dokumentované znaleckými posudkami. Pred podaním žaloby na súd poisťovňa písomne

neodmietla uhradiť škodu, ale uhradila ju len sčasti vo výške 120 000,-Sk. Poukázala tiež na to, že [REDAKOVANÉ] v základnom konaní nevystupovala ako vedľajší účastník konania. Ďalej poukázala na to, že aj exekútor, pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie, je povinný súdu označiť skutočnosti, ktoré bránia vykonaniu exekúcie, exekútor však návrh na zastavenie exekúcie neurobil.

Návrh na vykonanie exekúcie nebol odôvodnený tak, že v exekučnom titule citovaného rozsudku sp.zn. 3 C 441/99 bola uložená povinnosť poisťovni uhradiť škodu poškodenému, ale tak, že na povinného – poisťovňu prešla povinnosť nahradiť škodu poškodenému za poisteného [REDAKOVANÉ], na ktorú bol zaviazaný v citovanom rozsudku a prechod tejto povinnosti vyplýva z právneho predpisu. Mala za to, že jej postup pred vydaním poverenia bol správny a vydanie poverenia bolo v súlade so zákonom a rozhodla podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Posúdenie otázky prechodu povinností z exekučného titulu na povinného je vecou právneho názoru, výkladu a aplikácie ustanovení § 37 ods. 1, 3, 4 Exekučného poriadku a ustanovenia § 3 ods. 1 vyhlášky č. 423/1991 Zb. ako aj výkladu a aplikácie úpravy zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov. Ide preto o otázku právnú, ktorá vyplýva z oprávnenia sudcu v každej jednotlivéj veci pri rozhodovaní robiť výklad právnych predpisov.

K zákonnosti vydania rozhodnutia o zamietnutí námietok proti vykonaniu exekúcie uviedla, že exekútor predložil exekučnému súdu námietky, vyjadrenia oprávneného i svoje stanovisko, ktorým navrhol, aby súd námietky povinného zamietol ako neodôvodnené, účelové, s úmyslom oddialiť samotný výkon exekúcie. Námietky sa týkali len absencie exekučného titulu vo vzťahu k poisťovni, neobsahovali žiadny argument, ktorý by spochybňoval prechod povinnosti nahradiť škodu za žalovaného – poisteného na poisťovňu v zmysle zákona. Prechodom povinnosti v zmysle zákona sa nezaoberali, napádali len pôvodné civilné konanie, ktoré exekučný súd nemôže preskúmať a na takéto námietky ani prihliadať. Preto po preskúmaní námietok v zmysle § 50 ods. 1 Exekučného poriadku predložených dôkazov k námietkam, tieto dňa 21.1.2003 zamietla, ktoré rozhodnutie riadne odôvodnila. Poukázala aj na to, že povinný nevyužil svoje právo vystupovať ako vedľajší účastník v základnom konaní a nevyužil právo podať podnet na mimoriadne dovolanie na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky.

Návrh na začatie disciplinárneho konania podľa názoru sudkyne vytyka rozhodovacia činnosť v predmetnej exekučnej veci ako zákonnej sudkyne a napadá výklad a aplikáciu právnych predpisov na konkrétne okolnosti, čo podľa jej názoru nemôže byť považované za disciplinárne previnenie, nakoľko neexistuje trestnosť takeého konania, čo vyplýva z článku 49 Ústavy a § 29a

Zákona o sudcoch, v zmysle ktorého za rozhodovaciú činnosť nie je možné sudcu postihovať, a že súdne rozhodnutie môže byť napadnuté tak z hľadiska jeho zdôvodnenia ako aj z hľadiska výroku iba uplatnením opravného prostriedku. V tejto súvislosti poukázala na to, že v exekučnej veci 5 Er 824/01 bolo v januári 2004 podané mimoriadne dovolanie Generálnym prokurátorom Slovenskej republiky na Najvyšší súd Slovenskej republiky z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a vo veci nebolo v čase podania návrhu na začatie disciplinárneho konania ešte rozhodnuté. Napokon poukázala aj na nesúlad obsahovej stránky návrhu s právnym posúdením skutku ako závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch, pretože návrh nešpecifikuje, v čom spočívalo vedomé porušenie povinností sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato. Dôvodila, že z ustanovenia § 116 ods. 2 písm. f/ Zákona o sudcoch je uvedené disciplinárne previnenie – svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku ak týmto rozhodnutím sudca spôsobí značnú škodu, alebo iný obzvlášť závažný následok, nie je možné v danom prípade aplikovať, pretože toto ustanovenie bolo zakotvené až v zákone č. 426/2003 Z.z. a je účinné až od 1.11.2003.

Disciplinárny súd na ústnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom sudkyne JUDr. [REDAKOVANÉ], oboznámením exekučného spisu 5 Er 824/01, hodnotenia sudkyne vedením Okresného súdu v Starej Ľubovni, potvrdenia Okresného súdu v Starej Ľubovni zo dňa 14.2.2005, prehľadov o výkone sudcov za rok 2003, prehľadu o stave vybavených C vecí za mesiac január a február 2003 a oboznámil sa aj s ostatným obsahom spisu a dospel k záveru, že JUDr. [REDAKOVANÉ] svojím konaním a spôsobom rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde v Starej Ľubovni, sp.zn. 5 Er 824/01 nenaplnila pojmové znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1,2 Zákona o sudcoch a nedopustila sa ani iného porušenia povinností sudcu podľa citovaného zákona.

Splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa JUDr. [REDAKOVANÉ] na ústnom pojednávaní zotrvala na návrhu a žiadala sudkyňu uznať vinnú v zmysle návrhu a uložiť jej disciplinárne opatrenie a to preloženie sudkyne na iný súd, toho istého stupňa. Poukázala na to, že aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o mimoriadnom dovolaní nasvedčuje tomu, že postup sudkyne v predmetnej veci nebol správny.

Sudkyňa JUDr. [REDAKOVANÉ], zastúpená advokátom JUDr. [REDAKOVANÉ] naproti tomu žiadala, aby bola spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodená z dôvodov, ktoré uviedla vo svojom písomnom vyjadrení, na ktorom zotrvala. Ďalej poukázala na hodnotenie svojej práce vedením Okresného súdu v Starej Ľubovni vo vzťahu k jej svedomitosti, v ktorom hodnotení sa zdôrazňuje jej svedomitý prístup k plneniu sudcovských

povinností, a že po dobu 16 rokov jej doterajšej súdnej praxe neboli voči nej výhrady. Poukázala aj na svoje enormné zaťaženie v čase, keď došlo k predmetnému rozhodnutiu, na ktorú okolnosť upozornila predsedníčku okresného súdu, ktorá reagovala tým, že zastavila na určité časové obdobie nápad do jej senátu.

Disciplinárny súd svoje rozhodnutie odôvodňuje tak, že ku skutku podľa návrhu na začatie disciplinárneho konania malo nepochybne dôjsť pred novelou Zákona o sudcoch v súčasnom platnom znení, ktorá nadobudla účinnosť dňa 1.11.2003. Dovtedy spáchané skutky je potrebné posudzovať podľa Zákona o sudcoch, v znení do 31.10.2003. Podľa vtedy účinného zákona sú iným spôsobom vyjadrené porušenia povinnosti sudcu, vyplývajúce z vtedy platného znenia zákona.

Podľa § 116 ods. 1,2 Zákona o sudcoch, účinného do 31.10.2003 disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu, správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti sudcu, o svedomitosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prietáhov. Za disciplinárne previnenie sa považuje nepreukázanie požadovaných výsledkov podľa zásad hodnotenia sudcov schválených podľa osobitného predpisu 28a) na základe hodnotenia práce sudcu a úmyselné uvedenie neúplných údajov, alebo nepravdivých údajov v majetkovom priznaní, alebo v čestnom vyhlásení podľa § 32 (§ 116 ods. 1 Zákona o sudcoch).

Závažným disciplinárnym previnením je vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato. Konanie uvedené v odseku 1 je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné priťažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená (§ 116 ods. 2 Zákona o sudcoch).

Podľa § 2 ods. 2 a 3 Zákona o sudcoch je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom. Sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a pri rozhodovaní viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy.

Podľa § 29a Zákona o sudcoch za rozhodovanie nemožno sudcu ani prísediaceho stíhať a to ani po zániku ich funkcií.

Z uvedeného vyplýva, že disciplinárny súd nie je oprávnený skúmať správnosť a zákonnosť rozhodnutí, vydaním ktorých mala JUDr. [REDAKOVANÉ] naplniť znaky disciplinárneho previnenia ani správnosť postupu konania, ktoré vydaniu rozhodnutí predchádzalo. Tieto oprávnenia prináležia iba nadriadenému súdu v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní.

Z výsledkov dokazovania vyplýva, že sudkyňa JUDr. [REDAKOVANÉ] vydala dňa 19.10.2001 poverenie pre súdneho exekútora, ktorým poverila v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, vykonaním exekúcie súdneho exekútora, pričom z originálu poverenia založeného v spise, vedenom na Okresnom súde v Starej Ľubovni, sp.zn. 5 Er 824/01 na č.l. 14 vyplýva, že bolo vyhotovené v prospech oprávneného [REDAKOVANÉ] na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť 12 486 000,-Sk a trovy predchádzajúceho konania 70 440,-Sk a následne na základe námietok [REDAKOVANÉ] proti exekúcii č. EX 364/2001 zo dňa 5.11.2001 predložených [REDAKOVANÉ] Košice exekútorškému úradu JUDr. [REDAKOVANÉ] súdneho exekútora, ktoré súdny exekútor predložil Okresnému súdu v Starej Ľubovni na rozhodnutie dňa 14.12.2001, vydala dňa 21.1.2003 uznesenie č.k. 5 Er 824/01, ktorým o námietkach povinného proti exekúcii zo dňa 21.11.2001 súd rozhodol tak, že ich zamietla a na základe mimoriadneho dovolania, Najvyšší súd SR pod sp.zn. 2 Mcdo 2/04 rozhodol tak, že rozhodnutie vo veci sp.zn. 5 Er 824/01 zrušil a vec vrátil na nové konanie.

Pre naplnenie pojmových znakov disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1, 2 Zákona o sudcoch v znení do 31.10.2003 je nevyhnutné, aby bolo možné konštatovať, že sudkyňa sa dopustila takého zavineného nesplnenia alebo porušenia povinností, ktoré je v citovanom zákonom ustanovení vymedzené. V danom prípade by sa muselo jednať o také zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudkyne alebo správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti sudkyne, o jej svedomitosti a nestrannosti pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prieťahov.

Jednalo by sa o situáciu, keď základom procesného pochybenia bolo predovšetkým také úmyselné konanie, ktoré má znaky niektorého trestného činu, alebo charakter zlého úmyslu preukázanej zaujatosti v prospech alebo v neprospech účastníka, prípadne bolo motivované korupciou, klientelizmom alebo iným nečestným konaním (R 91/1999, 1 Ds 3/02, 2 Ds 7/03).

Zo samotnej okolnosti, že sudkyňa nesprávne aplikovala právny predpis, nie je možné usúdiť, že sa dopustila disciplinárneho previnenia v zmysle návrhu. Nebola totiž preukázaná ani tvrdená žiadna taká skutočnosť, z ktorej by bolo možné vyvodit', že procesné predpisy porušila zavinene.

Žiadnym spôsobom nebol preukázaný ani tvrdý vzťah sudkyne k niektorému z účastníkov alebo k prejednávanej veci, prípadne motivácia zvýhodniť niektorého z účastníkov.

Predsedníčkou Okresného súdu v Starej Ľubovni je sudkyňa JUDr. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] hodnotená kladne, má prehľad v odbornej literatúre, pridelenú prácu vykonáva zodpovedne, rešpektuje pokyny nadriadených a dodržiava pracovnú disciplínu. V hodnotení uviedla, že sudkyňa JUDr. [REDAKOVANÉ] je svojím osobným a morálnym kreditom vzorom pre ostatných.

Aj podľa záveru prieskumu rozhodovacej činnosti, plynulosti a dôstojnosti vedenia súdneho konania, ktorý vykonala prieskumná komisia pri Krajskom súde v Prešove, je menovaná sudkyňa z pohľadu množstva vykonanej práce, ako aj z pohľadu kvality rozhodovacej činnosti hodnotená kladne.

Z citácie ustanovenia § 116 ods. 1, 2 Zákona o sudcoch v znení do 31.10.2003 je zrejmé, že za závažné disciplinárne previnenie je možné považovať iba zavinené konanie. Zavinenie je vnútorný psychický stav disciplinárne obvineného sudcu ku skutkovým zložkám daného disciplinárneho previnenia. Zavinenie úmyselné ako aj nedbanlivostné je vybudované na zložke svedomia a na zložke vôle.

Pre kvalifikáciu disciplinárneho previnenia preto nemôže byť rozhodujúca iba skutočnosť, že sudca nesprávne aplikoval predpis hmotného alebo procesného práva, ale musí byť konštatovaná aj forma subjektívnej zodpovednosti (úmyselného alebo nedbanlivostného zavinenia), čo v danom prípade splnené nebolo.

Skutkom, uvedeným v návrhu na začatie disciplinárneho konania neboli preto naplnené znaky disciplinárneho previnenia v zmysle ustanovenia § 116 ods. 1, 2 Zákona o sudcoch v znení do 31.10.2003, a preto disciplinárny senát v zmysle ustanovenia § 129 ods. 4 citovaného zákona sudkyňu JUDr. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] oslobodil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.

V Bratislave dňa 18. februára 2005

JUDr. Emília Zimová, v.r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

